

TOXIC MASCULINITY
fotó és Bionicle robot alkatrész
300 dpi, jpg, 2020

Toxic Masculinity nevet viselő objektem és azonos nevű fotósorozatomban a nevelés eredményeképp megélt nemiség, saját magamon tapasztalt és a környezetemen megfigyelt következményeket foglalja magában. Az alapfelvetésem az, hogy a következtelen, konvencionális, biológiai nemeken alapú gyereknevelés következményeképpen elmélyülnek olyan komplexusok, amelyek nemi hierarchiát alkotnak és ezek az összefüggéstelenségek okoznak frusztrációt és szülik meg a biológiai nemek közti agressziót. Kényszerítések a tárgykultúránkba és fogyasztói szokásainkba beépültek. A legtöbb gyerekjáték, amikkel mélyítjük a fejlődő szervezetet, a biológiai nemhez tartozó hagyományos társadalmi szerepeket örökbíti. A túlméretezett pénisz, viselhető objekt(protézis) egyrészt kifigurázása a fallocentrikus társadalmi berendezkedésnek és egy metaforája ennek a toxikusságnak. A mű létrehozásához személyes indíttatás – a saját nemiségem és szexualitásom megélése – vezetett. Illetve az a felismerés, hogyan próbáltak ösztönösen erre a berendezkedésre kondicionálni a szüleim és mennyire nem sikerült ez nekik, majd ez a következtelenség milyen traumákat eredményezett. A BIONICLE a kedvenc játékaim közé tartozott gyerekkoromban, a BARBIE babák mellett és a HOT WHEELS autókkal egyetemben. Az anyaghasználat az alkotás elkezdése előtt egyértelműen adta magát és felépítettem a megvásárolt robotok alkatrészeiből ezt a protézist. Az alkotás három részből áll. Magából a műtárgyból, egy fotósorozatból férfi modellel, aki én vagyok, illetve egy fotósorozatból, női modellel.

